

ด่วนที่สุด

ที่ ร ๐๕๐๕/๔๖๗/๔

กระทรวงแรงงาน

ถนนมิตรไมตรี เขตดินแดง

กทม. ๑๐๔๐๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

เรื่อง การให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗ ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว และฉบับที่ ๘๘ ว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบการพิจารณากร่างแก้ไขพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ และพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อให้สอดคล้อง กับอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗ และ ๘๘
  ๒. คำแนะนำหังสือเชิญผู้แทนศาลรัฐธรรมนูญ และกระทรวงการต่างประเทศ
  ๓. สรุปผลการประชุมคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อให้สัตยาบันอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๘๘
  ๔. คำแนะนำข้อตกลงร่วมระหว่างสนาพันธ์แรงงานโลก (สำนักงานภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก) ITUC-AP สนาพันธ์แรงงานโลก - สำนักงานประจำประเทศไทย ITUC-TC และสหพันธ์แรงงานโลก GUF ว่าด้วยการรับรองอนุสัญญา ILO ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๘๘
  ๕. ความพร้อมของประเทศไทยในการปฏิบัติตามอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗ ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว และฉบับที่ ๘๘ ว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง
  ๖. ตัวบทอนุสัญญา ILO ฉบับที่ ๘๗ และ ๘๘ ฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

สืบเนื่องจากคณะกรรมการจัดงานวันแรงงานแห่งชาติ ซึ่งเป็นองค์กรด้านแรงงาน ได้เสนอ ข้อเรียกร้องต่อรัฐบาลผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานในการจัดงานวันแรงงานแห่งชาติ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ จนถึงปัจจุบัน ซึ่งขอให้รัฐบาลรับรองอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ฉบับที่ ๘๗ ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว ก.ศ. ๑๕๔๘ (Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, ๑๕๔๘) และฉบับที่ ๘๘ ว่าด้วยการปฏิบัติตามหลักการแห่งสิทธิในการรวมตัว และสิทธิในการร่วมเจรจาต่อรอง ก.ศ. ๑๕๔๙ (Right to Organise and Collective Bargaining Convention, ๑๕๔๙) นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มผู้ใช้แรงงานอื่นๆ เช่น คณะกรรมการสหงานจันท์แรงงานไทย คณะกรรมการพลัดดัน อนุสัญญา ILO ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๘๘ ได้เคลื่อนไหวเรียกร้องมาโดยตลอด ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๒

/กระทรวง...

กระทรวงแรงงานได้ดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมในการให้สัตยบันอนุสัญญา ILO ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๙๘ ดังนี้

๑. ปีงบประมาณ ๒๕๔๖ จัดขึ้นที่ปรึกษาดำเนินการศึกษาวิจัย เพื่อศึกษาข้อเท็จจริงและความพร้อมของประเทศไทยในด้านกฎหมาย การบริหารจัดการ และแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายทุกฉบับที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาทัศนคติและความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียในทุกกลุ่มอาชีพ และผลการวิจัยดังกล่าวໄว่สรุปว่า ควรจะมีการให้สัตยบันอนุสัญญาทั้งสองฉบับออกไปก่อน เพื่อศึกษาผลกระทบในทุกด้านให้ครอบคลุม

๒. ปี ๒๕๔๗ ได้แต่งตั้ง “คณะกรรมการพิจารณาแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการแรงงานสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ ๘๗ และ ๙๘” มีหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์อนุสัญญาทั้งสองฉบับ และพิจารณาแก้ไขบทบัญญัติของพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๙ และพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๗ ให้สอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาทั้งสองฉบับ ซึ่งได้จัดทำบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบการพิจารณาอย่างกราบแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการแรงงานสัมพันธ์ทั้งสองฉบับเพื่อนำเข้าสู่ขั้นตอนการเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อไป (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

๓. ปี ๒๕๔๙ ทำการสำรวจความคิดเห็นไปยังหน่วยงานของภาครัฐเพื่อให้ความเห็นต่อการให้สัตยบันอนุสัญญาทั้งสองฉบับดังกล่าว ซึ่งผลการสำรวจพบว่าหน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่า หากประเทศไทยให้สัตยบันอนุสัญญาทั้งสองฉบับ จะไม่มีปัญหาอุปสรรคในการบริหารงานบุคคลของหน่วยงาน นอกเหนือนี้ ยังเห็นว่าประเทศไทยควรให้สัตยบันอนุสัญญาทั้งสองฉบับ

๔. ปี ๒๕๕๒ แต่งตั้ง “คณะกรรมการประสานการดำเนินงานเพื่อให้สัตยบันอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ ๘๗ และ ๙๘” ประกอบด้วย นายจ้าง ลูกจ้าง ข้าราชการ และนักวิชาการ เพื่อให้การให้สัตยบันอนุสัญญาองค์กรบูรณาการมีความครอบคลุมบรรลุเจตนาตามที่ตั้งไว้ ซึ่งมีหน้าที่พิจารณาแนวทางเพื่อเร่งดำเนินการให้สัตยบัน และเตรียมความพร้อมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการชุดนี้ได้จัดประชุมมาแล้ว ๕ ครั้ง ซึ่งผลการประชุมที่สำคัญ อาทิ

- ครั้งที่ ๔ ที่ประชุมเห็นชอบให้เร่งดำเนินการเพื่อให้สัตยบันอนุสัญญาฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๙๘ ให้เกิดขึ้นโดยเร็ว แต่การประชุมในครั้งนี้ได้มีหลายหน่วยงาน โดยเฉพาะสำนักงานคำร้องแห่งชาติ และหน่วยงานความมั่นคงมีข้อสังเกตที่น่าเป็นห่วงเรื่องสิทธิของแรงงานต่างด้าว ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศไทยได้ โดยเฉพาะการแฝงตัวของอาชญากรที่เข้ามาในรูปแบบของแรงงาน

- ครั้งที่ ๕ ได้เชิญผู้แทนศาลรัฐธรรมนูญและกระทรวงการต่างประเทศเข้าร่วมประชุม เพื่อชี้แจงความเห็นในประเด็นมาตรา ๑๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒) ในการนี้ ได้มีหนังสือถึงสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงต่างๆ เพื่อส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมด้วย ซึ่งผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการให้สัตยบันอนุสัญญาทั้งสองฉบับ ว่าจะเข้าข่ายมาตรา ๑๕๐ ส่วนประเด็นการเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๕๐ วรรคสอง ที่ต้องได้รับความ

เห็นชอบของรัฐสภาหรือไม่ เห็นควรใช้แนวปฏิบัติที่ผ่านมา กล่าวคือ ส่วนราชการเข้าองเรื่องจะต้องเป็นผู้ให้ความเห็นต่อคณะกรรมการตุร คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความเห็นประกอบเพื่อพิจารณาด้วย และกรณีที่มีปัญหาตามมาตรฐาน ISO วรรณคอง สารรัฐธรรมนูญจะเป็นผู้วินิจฉัยข้อด ผลการประชุมสรุปได้ว่ากระทรวงแรงงานจะเสนอเรื่องการให้สัตยานันธุสัญญา ILO ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๙๙ เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการตุร (รายละเอียดการประชุมทั้ง ๒ ครั้ง ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

๕. ผู้แทนจากองค์กรトイภาคได้ให้ข้อเสนอแนะในการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การกำหนดทิศทางการทำงานของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ว่า ขอให้พิจารณารับรองอนุสัญญา ILO ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๙๙ น่องจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก กรณีการเปิดเบตการค้าเสรีและการเป็นประชาคมอาเซียน เพื่อป้องกันปัญหาและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในการแข่งขันทางการค้าในอนาคตของประเทศไทย และเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ สมาพันธ์แรงงานโลก สำนักงานภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (ITUC-AP : The International Trade Union Confederation for the Asia and the Pacific) และสำนักงานประจำประเทศไทย (ITUC-TC) และสหพันธ์แรงงานโลก (GUF : Global Union Federation) ได้ยืนหนังสือข้อตกลงร่วมระหว่างหน่วยงานดังกล่าวต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน โดยขอเรียกร้องให้รัฐบาลไทยรับรองอนุสัญญาทั้งสองฉบับ เพื่อนำสู่การปฏิรูปกฎหมายแรงงานให้สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔)

๖. อนุสัญญาฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๙๙ เป็นอนุสัญญาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่อยู่ในหมวดเสรีภาพในการสมาคม และเป็น ๒ ใน ๔ ของอนุสัญญาพื้นฐานที่ประเทศไทยยังไม่ได้ให้สัตยานันธุสัญญาไทยได้ให้สัตยานันธุสัญญาพื้นฐานแล้ว ๕ ฉบับ ได้แก่ อนุสัญญาฉบับที่ ๒๕ ว่าด้วยแรงงานบังคับ อนุสัญญาฉบับที่ ๑๐๕ ว่าด้วยการยกเลิกแรงงานบังคับ อนุสัญญาฉบับที่ ๑๐๐ ว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน อนุสัญญาฉบับที่ ๑๓๙ ว่าด้วยอายุขันต่ำ อนุสัญญาฉบับที่ ๑๘๒ ว่าด้วยรูปแบบที่ lever รายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก ปัจจุบันมีประเทศไทยที่ให้สัตยานันธุสัญญาฉบับที่ ๘๗ แล้ว ๑๕๐ ประเทศ และให้สัตยานันธุสัญญาฉบับที่ ๙๙ แล้ว ๑๖๐ ประเทศ จากประเทศไทยสมาชิกทั้งหมด ๑๘๓ ประเทศ

๗. ผลคึกจากการให้สัตยานันธุสัญญา ILO ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๙๙

๗.๑ เกิดการขับเคลื่อนการเรียนรู้และพัฒนาในระบบแรงงานสัมพันธ์ของประเทศไทย อันจะนำไปสู่ความเข้มแข็ง และสร้างอำนาจต่อรองบนพื้นฐานของความเป็นประชาธิปไตย

๗.๒ ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย ให้สัตยานันธุสัญญาแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๔

๗.๓ เป็นการแสดงท่าทีของประเทศไทยต่อประชาคมโลกว่า ประเทศไทยมีกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศที่สอดคล้องกับมาตรฐานแรงงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และพร้อมที่จะปรับปรุงและพัฒนากฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศให้ทัดเทียมกับมาตรฐานสากล

๘. ผลกระทบที่อาจได้รับจากการให้สัตยานันธุสัญญา

๘.๑ การเปิดเสรีให้แรงงานต่างด้าวจัดตั้งองค์กรแรงงานของตนเอง ได้เป็นประเด็นปัญหา

ความมั่นคงภายในที่ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการศึกษาและพิจารณาร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงทางฝ่ายเพื่อให้เกิดความชัดเจนในเชิงนโยบายแห่งรัฐ และการเตรียมมาตรการรองรับปัญหาในสังคมที่อาจตามมาโดยเฉพาะกับกลุ่มแรงงานต่างด้าวอกรอบบ้านที่หลบหนีเข้าเมืองและไม่มีใบอนุญาตการทำงาน

๙.๒ อาจเกิดความขัดแย้งในวงการแรงงานมากขึ้นจากสภาพในการรวมตัวจัดตั้งองค์กรดังจะเห็นได้ว่า แม้ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาทั้งสองฉบับ และมีการควบคุมการจัดตั้งองค์กรด้านแรงงานโดยการจดทะเบียนองค์การแรงงานยังมีการจัดตั้งสถาบันค์การแรงงานของทั้งฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างถึง ๒๕ สถาบัน

๙.๓ การให้สัตยาบันอนุสัญญาทั้งสองฉบับมีผลกระthrop และมีผลผูกพันกับนายจ้าง ลูกจ้าง หน่วยงานภายนอก รวมทั้งองค์กรส่วนท้องถิ่นมากกว่าอนุสัญญาฉบับอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานภายนอก เพียงบางส่วน ดังนั้นการพิจารณาให้สัตยาบันโดยปราศจากการยอมรับจากหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง กระทรวงแรงงานอาจถูกโต้แย้งคัดค้านได้ ดังนั้น การทำความเข้าใจกับทุกภาคส่วนในสังคมไทย จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาและความรอบคอบ มีฉะนั้นการให้สัตยาบันอนุสัญญาดังกล่าวอาจก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดีแก่ สังคมและการแรงงานของประเทศไทย (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๕)

๕. กระทรวงแรงงานพิจารณาแล้วเห็นว่า การให้สัตยาบันอนุสัญญาทั้งสองฉบับนี้ เป็นการแสดงให้ประเทศโลกเห็นว่าประเทศไทยมีเจตนา是真的ที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ และพร้อมที่จะพัฒนากฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ตลอดจนเป็นการส่งเสริมสิทธิแรงงาน โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นประชาธิปไตย จึงเห็นสมควรที่จะเสนอเรื่องการให้สัตยาบัน อนุสัญญาฉบับที่ ๙๗ ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว และอนุสัญญาฉบับที่ ๘๘ ว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรองพร้อมร่างการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการแรงงานสัมพันธ์ทั้งสองฉบับ (ตามข้อ ๒) เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกระบวนการให้สัตยาบันอนุสัญญาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนัยดัง

(นายณัลชน์ ไชยวัฒน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

สำนักแรงงานสัมพันธ์

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๒๒๔๖ ๘๘๒๕